

**DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE**

**Številka: 212-05/04-32/1
Ljubljana, dne 26. marca 2004**

**DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE JE NA SEJI DNE 26.3.2004 SPREJEL
ZAKON O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE IN PREDAJO (ZENPP) V
NASLEDNJEM BESEDILU:**

ZAKON

O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE IN PREDAJO (ZENPP)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja postopek odreditve Evropskega naloga za prijetje in predajo in postopek predaje obdolžencev ali obdolženk (v nadaljnjem besedilu: obdolženci) in obsojencev ali obsojenk (v nadaljnjem besedilu: obsojenci) med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami Evropske Unije ter prevoz obdolžencev in obsojencev med državami članicami Evropske Unije čez ozemlje Republike Slovenije.

(2) Glede vprašanj, ki v tem zakonu niso posebej urejena, se smiselno uporabljajo zakon, ki ureja kazenski postopek, in zakon, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij.

(3) Republika Slovenija izvrši vsak nalog za prijetje na podlagi priznavanja odločb tujih pravosodnih organov in v skladu z določbami tega zakona.

2. člen

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- (a) Evropski nalog za prijetje in predajo (v nadaljnjem besedilu: nalog) je odločba, ki jo izda pravosodni organ države članice Evropske Unije z namenom, da bi druga država članica Evropske Unije, prijela in ji predala osebo, zoper katero namerava izvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zavora;

- (b) Odreditveni pravosodni organ je organ države članice Evropske Unije, ki je po zakonodaji te države pristojen za odreditev naloga;
- (c) Izvršitveni pravosodni organ je organ države članice, ki je po zakonodaji te države pristojen za izvedbo postopka za predajo;
- (č) Centralni pravosodni organ je organ države članice, ki je po zakonodaji te države pristojen za administrativno pošiljanje in prejemanje nalogov in za vso s tem povezano uradno korespondenco;
- (d) Zahtevana oseba je posameznik ali posameznica, zoper katerega je odrejen nalog in ga je potrebno predati državi članici, ki je odredila nalog;
- (e) Predaja pomeni predajo zahtevane osebe s strani države članice drugi državi članici, ki je odredila nalog;
- (f) Tretja država je država, ki ni članica Evropske Unije;
- (g) Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec) je državljan države, ki ni država članica Evropske unije;
- (h) Načelo specialnosti pomeni, da se zahtevana oseba, ki je predana drugi državi članici, ne sme preganjati, zoper njo izvršiti kazen ali predati drugi državi članici zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo.

3. člen

(1) Odreditveni in izvršitveni pravosodni organ v Republiki Sloveniji je sodišče, pristojno za kazenske zadeve.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), je pristojno za pomoč sodiščem in tujim pravosodnim organom v zvezi s pošiljanjem in prejemanjem nalogov ter za izvedbo postopka pridobitve dovoljenja za prevoz ali postopka izdaje dovoljenja za prevoz.

II. POSTOPEK ODREDITVE NALOGA

4. člen

(1) Nalog se sme odrediti, če je zoper obdolženca odrejen pripor zaradi kaznivega dejanja, za katerega se storilec ali storilka (v nadaljnjem besedilu: storilec) preganja po uradni dolžnosti in je zanj v domačem kazenskem zakonu predpisana kazen zapora najmanj eno leto ali zaradi izvršitve kazni zapora najmanj štirih mesecev.

(2) Nalog je pisna odredba sodišča, pred katerim teče kazenski postopek ali sodišča, ki je pristojno za izvršitev kazni.

(3) V nalogu je potrebno navesti:

- a) ime, priimek, datum in kraj rojstva, EMŠO (če gre za državljana ali državljanke (v nadaljnjem besedilu: državljan) Republike Slovenije), prebivališče ter državljanstvo zahtevane osebe;
- b) naziv, naslov, številka telefona, telefaksa in naslov elektronske pošte sodišča, ki je nalog izdalo;
- c) dokazilo o izvršljivi sodbi, sklepu o priporu ali drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom;
- č) zakonsko označbo kaznivega dejanja;
- d) opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, vključno s časom, krajem in obliko udeležbe zahtevane osebe;
- e) podatke o vrsti in višini izrečene kazni v primeru pravnomočne sodbe oziroma podatke o predpisani kazni;
- f) morebitne druge okoliščine kaznivega dejanja;
- g) opis predmetov ali premoženja, ki ga je potrebno zaseči.

(4) Podrobna vsebina naloga se določi v obliki obrazca, ki ga predpiše minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za pravosodje.

5. člen

(1) Če je kraj stalnega ali začasnega prebivališča zahtevane osebe znan, pošlje sodišče nalog neposredno izvršitvenemu pravosodnemu organu, na katerega območju zahtevana oseba prebiva.

(2) Nalog se pošlje v izvirniku, overjeni kopiji ali drugi pisni obliki, ki omogoča izvršitvenemu pravosodnemu organu preveriti verodostojnost. Nalog se lahko pošlje tudi po Interpolu ali preko sistema, ki med prenosom varuje tajnost podatkov in omogoča izvršitvenemu pravosodnemu organu preveriti verodostojnost pošiljatelja in podatkov.

(3) Izvirnik naloga mora biti preveden v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice ali v jezik, ki ga je določila država članica.

6. člen

(1) Če ni znano, kateri je pristojni izvršitveni pravosodni organ, opravi sodišče poizvedbe pri ministrstvu, ki je v ta namen pristojno opraviti ustrezne poizvedbe tudi pri centralnih organih druge države članice ali preko kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže.

(2) Če ni znano, kje se zahtevana oseba nahaja, pošlje sodišče nalog Policiji, ki postopa v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, glede izvršitve tiralice. Kopijo naloga se pošlje ministrstvu.

(3) Zoper zahtevano osebo se lahko razpiše ukrep v Schengenskem informacijskem sistemu (SIS), skladno z določbami 95. člena Konvencije o postopni odpravi preverjanj na skupnih mejah z dne 19. junija 1985. Ukrep v Schengenskem informacijskem sistemu, opremljen s podatki iz 4. člena tega zakona, je enakovreden nalogu.

(4) Vprašanja v zvezi s pošiljanjem in preverjanjem verodostojnosti dokumentov, sodišča rešujejo neposredno s tujimi pravosodnimi organi ali preko ministrstva. Pri tem se lahko uporabljajo sodobna tehnična sredstva, zlasti računalniško omrežje, pripomočki za prenos slike, glasu in elektronskih impulzov.

7. člen

(1) Sodišče, ki je odredilo nalog, komunicira z izvršitvenim pravosodnim organom neposredno ali preko ministrstva.

(2) Če je nalog odrejen zaradi izvedbe kazenskega postopka, lahko sodišče, ki je odredilo nalog, od izvršitvenih pravosodnih organov zahteva, da se zahtevana oseba ali zasliši pred izvršitvenim pravosodnim organom ali zaradi zaslišanja oziroma navzočnosti na glavni obravnavi začasno premesti v Republiko Slovenijo. Zaslišanja zahtevane osebe v izvršitveni državi članici se udeleži preiskovalni sodnik ali preiskovalna sodnica (v nadaljnjem besedilu: preiskovalni sodnik). Pri zaslišanju pa sta lahko navzoča državni tožilec ali državna tožilka (v nadaljnjem besedilu: državni tožilec) in zagovornik ali zagovornica (v nadaljnjem besedilu: zagovornik), razen če njuna navzočnost ni dovoljena v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice. Preiskovalni sodnik mora na primeren način obvestiti državnega tožilca in zagovornika, kdaj in kje bo zasliševanje zahtevane osebe.

(3) Podrobnosti v zvezi z zaslišanjem ter pogoje in trajanje začasne premestitve določita sodišče, pred katerim teče kazenski postopek in izvršitveni pravosodni organ v medsebojnem pisnem sporazumu, ki je obvezujoč za vse organe v Republiki Sloveniji.

8. člen

(1) Osebe, ki je bila predana Republiki Sloveniji, se ne sme preganjati, zoper njo se ne sme izvršiti kazen, niti se je ne sme predati drugi državi članici, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo v naslednjih primerih:

a) če oseba, ki je imela možnost oditi z ozemlja Republike Slovenije, tega ne stori v petinštiridesetih dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se v Republiko Slovenijo po odhodu znova vrne;

- b) če je za drugo dejanje, ki ga je oseba storila pred predajo, predpisana le denarna kazen;
- c) če se je oseba pred ali po predaji izrecno odpovedala ugodnosti načela specialnosti;
- č) če država članica, ki je osebo predala, soglaša s pregonom, izvršitvijo kazni ali predajo drugi državi članici, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je oseba storila pred predajo.

9. člen

(1) Odpoved ugodnosti načela specialnosti poda oseba, ki je bila predana Republiki Sloveniji pred sodiščem, pred katerim teče kazenski postopek, zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred predajo, ali pred preiskovalnim sodnikom sodišča, pristojnega za izvršitev kazni ali za postopek predaje, zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred predajo. Predano osebo se pouči o pomenu načela specialnosti, posledicah odpovedi načelu specialnosti ter o tem, da je odpoved prostovoljna in da je ne more preklicati. Predano osebo, ki nima zagovornika, se pouči, da ima pravico vzeti si zagovornika po lastni izbiri.

(2) Pouk iz prejšnjega odstavka, odpoved ugodnosti načela specialnosti ter izjava, da je bila odpoved dana prostovoljno, se zapišeta v zapisnik. Če sodišče osebi ni dalo pouka, ali pouk ni zapisan, sodišče ne sme svoje odločbe opreti na izjavo predane osebe.

(3) Če se oseba, ki je bila predana Republiki Sloveniji, ne odpove ugodnosti načela specialnosti, mora sodišče zaprositi za soglasje, da se predano osebo lahko preganja, zoper njo izvrši kazen ali preda drugi državi članici zaradi drugega kaznivega dejanja, storjenega pred njeno predajo. Prošnjo poda sodišče, pred katerim teče kazenski postopek ali sodišče, pristojno za izvršitev kazni ali sodišče, pred katerim teče postopek za predajo. Prošnja se pošlje izvršitvenemu pravosodnemu organu v obliki in na način, določen v 4., 5. in 6. členu tega zakona.

10. člen

Osebe, ki je bila predana Republiki Sloveniji, se ne sme izročiti tretji državi brez soglasja države članice, ki je osebo predala. Prošnjo za izdajo soglasja poda sodišče v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

III. POSTOPEK ZA PREDAJO ZAHTEVANE OSEBE

POGOJI ZA PREDAJO ZAHTEVANE OSEBE

11. člen

(1) Predaja je dopustna, če je odrejen nalog zaradi kaznivega dejanja, za katero je odreditveni državni članici predpisana kazen odvzema prostosti najmanj eno leto ali zaradi izvršitve kazni zapora najmanj štiri mesece in če je dejanje, za katerega se zahteva predaja, kaznivo tudi po domačem kazenskem zakonu (dvojna kaznivost).

(2) Predaja je dopustna tudi, če ni izpolnjen pogoj dvojne kaznivosti, če je odreditveni pravosodni organ odredil nalog zaradi kaznivega dejanja, za katero je predpisana kazen odvzema prostosti najmanj tri leta in je po pravu odreditvene države članice opredeljeno kot eno izmed naslednjih vrst kaznivih dejanj:

- pripadnost kriminalni združbi;
- terorizem;
- trgovina z ljudmi;
- spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;
- nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami;
- nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi;
- korupcija;
- goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropske Unije v smislu Konvencije o varovanju finančnih interesov Evropske Unije z dne 26.7.1995;
- pranje denarja;
- ponarejanje denarja, vključno z evrom;
- kazniva dejanja, storjena z uporabo računalniškega sistema;
- kazniva dejanja storjena zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami;
- omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi;
- umor in povzročitev hude telesne poškodbe;
- nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;
- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev ali talk;
- rasizem in ksenofobija;
- rop v skupini ali oborožen rop;
- nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli;
- izsiljevanje v skupini ali z uporabo orožja ali nevarnega orodja;
- ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov;
- ponarejanje in promet z uradnimi dokumenti;
- ponarejanje različnih oblik plačilnih sredstev;
- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti;
- nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi;
- trgovina z ukradenimi vozili;
- posilstvo;
- požig;
- kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče, ustanovljeno z Rimskim statutom;
- ugrabitev letala ali ladje;

- sabotaža.

(3) Pravna opredelitev kaznivega dejanja in predpisana kazen v prejšnjem odstavku naštetih vrst kaznivih dejanj, je v izključni pristojnosti odreditvenega pravosodnega organa.

RAZLOGI ZA ZAVRNITEV PREDAJE ZAHTEVANE OSEBE

12. člen

Predaja zahtevane osebe se zavrne:

- a) če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, ki je v Republiki Sloveniji obseženo z amnestijo, če bi bilo domače sodišče pristojno za pregon;
- b) če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, zaradi katerega je bila zahtevana oseba že pravnomočno oproščena ali obsojena v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici ali tretji državi, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni kazen že prestala ali jo prestaja ali se po zakonodaji države, ki je kazen izrekla, kazen ne more več izvršiti;
- c) če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, zaradi katerega je bil v Republiki Sloveniji zoper zahtevano osebo pravnomočno ustavljen kazenski postopek ali je bila obtožba pravnomočno zavrnjena ali kadar je pristojni državni tožilec zavrgel kazensko ovadbo, ker je osumljeni izpolnil sporazum v postopku poravnavanja ali, ker je osumljeni po navodilih državnega tožilca izpolnil naloge za zmanjšanje ali odpravo škodljivih posledic kaznivega dejanja v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek;
- č) če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, ki ga je storila zahtevana oseba, ko še ni bila stara 14 let;
- d) če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, za katerega sta v Republiki Sloveniji kazenski pregon ali izvršitev kazni zastarala, če bi bilo domače sodišče pristojno za pregon ali za izvršitev kazni;
- e) če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, ki ni kaznivo po domačem kazenskem zakonu, pa ni moč uporabiti izjeme iz drugega odstavka 11. člena tega zakona. Če je odrejen nalog zaradi kaznivih dejanj, povezanih z davki in dajatvami, carino in deviznim poslovanjem, se predaje ne sme zavrniti iz razloga, da domača zakonodaja ne odmerja enakih davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov, kot zakonodaja odreditvene države članice;
- f) če teče zoper zahtevano osebo kazenski postopek v Republiki Sloveniji zaradi istega kaznivega dejanja, zaradi katerega je odrejen nalog, če gre za kaznivo dejanje, storjeno proti Republiki Sloveniji, če gre za kaznivo dejanje, storjeno proti državljanu Republike Slovenije pa, če ni dano zavarovanje za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka oškodovanca ali oškodovanke (v nadaljnjem besedilu: oškodovanca);

- g) če obstajajo utemeljeni razlogi za sklepanje, da je bil nalog odrejen z namenom kazenskega pregona in kaznovanja zahtevane osebe zaradi njenega spola, rase, vere, etničnega porekla, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali, da bi bil lahko iz teh razlogov njen položaj bistveno slabši;
- h) če odreditveni pravosodni organ ni podal zagotovil, določenih v 14. členu tega zakona.

13. člen

Predaja zahtevane osebe se lahko zavrne:

- a) če teče zoper zahtevano osebo kazenski postopek v Republiki Sloveniji zaradi istega kaznivega dejanja, zaradi katerega je odrejen nalog, tudi, če niso podani razlogi iz e) točke prejšnjega člena, če bi se kazenski postopek očitno lažje izvedel v Republiki Sloveniji;
- b) če je bila v Republiki Sloveniji s pravnomočnim sklepom zahteva za preiskavo zavrnjena, ker ni bil podan utemeljen sum, da je zahtevana oseba storila kaznivo dejanje, zaradi katerega je odrejen nalog;
- c) če je odrejen nalog zaradi izvršitve kazni zapora in je zahtevana oseba državljan Republike Slovenije, ali državljan članice, ki prebiva na ozemlju Republike Slovenije, ali tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, če zahtevana oseba tako želi in v kolikor se domače sodišče zaveže, da bo izvršilo sodbo sodišča odreditvene države članice v skladu z domačim zakonom.
- č) če je odrejen nalog zaradi kaznivih dejanj, ki se po domačem kazenskem zakonu obravnavajo, kakor da so bila v celoti ali delno storjena na ozemlju Republike Slovenije;
- d) če je odrejen nalog zaradi kaznivih dejanj, ki so bila storjena zunaj ozemlja odreditvene države članice, domač kazenski zakon pa ne dovoljuje pregona za ista dejanja, kadar so storjena zunaj ozemlja Republike Slovenije.

14. člen

(1) Sodišče zahteva pred odločitvijo o predaji od odreditvenega pravosodne organa naslednja zagotovila:

- a) če je bil odrejen nalog zaradi izvršitve kazni, da bo imela zahtevana oseba, ki je bila obsojena v nenavzočnosti, pa ni bila osebno vabljen, niti kako drugače obveščena o kraju in datumu obravnave, pravico zahtevati obnovo postopka oziroma ponovno sojenje v odreditveni državi članici in biti navzoča pri razglasitvi sodbe;
- b) če je bil odrejen nalog zaradi kaznivega dejanja, za katerega je v odreditveni državi članici predpisana kazen dosmrtnega zapora, da zakonodaja odreditvene države članice daje možnost pomilostitve obsojenca ali revizije izrečene kazni, bodisi na zahtevo obsojenca ali po uradni dolžnosti, najpozneje v dvajsetih letih od pravnomočnosti sodbe;

- c) če je bil nalog odrejen zaradi izvedbe kazenskega postopka in je zahtevana oseba državljan Republike Slovenije, državljan države članice, ki prebiva na ozemlju Republike Slovenije, ali tujec z dovoljenjem za stalno bivanje v Republiki Sloveniji in, če se domače sodišče zaveže s pisno izjavo, da bo izvršilo sodbo sodišča odreditvene države članice v skladu z domačim zakonom, da bo zahtevana oseba po končanem postopku vrnjena v Republiko Slovenijo.

- (2) Zagotovila morajo biti dana v roku, ki ga določi sodišče.

POSTOPEK IZVRŠITVE NALOGA

15. člen

- (1) Za izvedbo postopka za predajo je pristojen preiskovalni sodnik okrožnega sodišča, na katerega območju zahtevana oseba prebiva ali na katerega območju se najde.

- (2) Če preiskovalni sodnik, ki prejme nalog, ni krajevno pristojen, ga takoj pošlje pristojnemu sodišču in o tem obvesti odreditveni pravosodni organ.

- (3) Če nalog ni sestavljen v slovenskem jeziku, preiskovalni sodnik o tem obvesti odreditveni pravosodni organ ter mu določi primeren rok, ki ne sme biti daljši od dvajsetih dni, da predloži overjen prevod v slovenski jezik. Če je zahtevani osebi vzeta prostost lahko preiskovalni sodnik odredi prevod naloga v slovenski jezik.

- (4) Zahtevana oseba mora imeti zagovornika ves čas postopka za predajo od privedbe k preiskovalnemu sodniku, oziroma od prvega naroka o odločanju o predaji, do predaje. Če si zahtevana oseba ne vzame zagovornika, ji ga predsednik ali predsednica (v nadaljnjem besedilu: predsednik) sodišča postavi po uradni dolžnosti.

- (5) Zahtevana oseba ima pravico do prevajanja v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek. Zahtevani osebi mora biti, če tako zahteva, nalog pisno preveden v njen materni jezik ali v drug jezik, ki ga razume.

16. člen

- (1) Nalog odreditvenega pravosodnega organa mora obsegati najmanj sledeče podatke:

- a) ime, priimek, datum in kraj rojstva, prebivališče ter državljanstvo zahtevane osebe;
- b) dokazilo o izvršljivi sodbi, sklepu o priporu ali drugi sodni odločbi z enakim učinkom;
- c) zakonsko označbo kaznivega dejanja;
- č) opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, vključno s časom, krajem in obliko udeležbe zahtevane osebe;

- d) podatke o vrsti in višini izrečene kazni v primeru pravnomočne sodbe oziroma podatke o predpisani kazni;
- e) opis predmetov ali premoženja, ki ga je potrebno zaseči;
- f) sredstva za ugotovitev istovetnosti zahtevane osebe;

(2) Ko preiskovalni sodnik prejme prevod naloga, preveri, če nalog obsega potrebne podatke iz prejšnjega odstavka in če izpolnjuje pogoje iz 11. člena tega zakona.

(3) Če so izpolnjeni vsi pogoji iz prejšnjega odstavka, preiskovalni sodnik brez odlašanja razpiše narok o odločanju o predaji in nanj povabi zahtevano osebo ter pristojnega državnega tožilca. Vabilu se priloži nalog in prevod naloga. V primeru, da so izpolnjeni pogoji za izdajo odredbe za privedbo po zakonu, ki ureja kazenski postopek, pa preiskovalni sodnik izda odredbo za privedbo zahtevane osebe.

(4) Če je izdan nalog za prijetje, smejo policisti ali policistke (v nadaljnjem besedilu: policisti) zahtevano osebo prijeti tudi brez predhodne odredbe za privedbo iz prejšnjega odstavka, če obstaja nevarnost, da bi pobegnila ali se skrila.

17. člen

(1) Ob prijetju mora policija zahtevano osebo poučiti da ji je vzeta prostost na podlagi naloga ter o tem, katera država in zakaj zahteva njeno prijetje in predajo. Takoj mora biti poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere in o tem, da je pristojni organ na njeno željo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti njene najbližje. Če zahtevana oseba ni državljan Republike Slovenije, mora biti poučena tudi o tem, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti tudi konzulat njene države.

(2) Prijeto osebo morajo policisti takoj, oziroma v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena najpozneje v roku šestih ur, privedi k pristojnemu preiskovalnemu sodniku. Ob privedbi policisti sporočijo preiskovalnemu sodniku, zakaj in kdaj je bila privedenemu odvzeta prostost. V primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena policisti preiskovalnemu sodniku predložijo nalog ali kopijo naloga.

18. člen

(1) Preiskovalni sodnik preveri istovetnost privedene osebe, nato pa jo pouči o njenih pravicah iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Preiskovalni sodnik mora privedeno osebo brez odlašanja, najkasneje pa v osemindesetih urah, odkar mu je bila pripeljana, zaslišati o pogojih iz 11. člena tega zakona ter ji ob tem naznaniti vsebino naloga in jo pouči o možnosti soglasja s predajo. Na zaslišanju mora biti prisoten pristojni državni tožilec.

(3) Preiskovalni sodnik lahko v primerih, ko je to potrebno zaradi izvedbe zaslišanja iz prejšnjega odstavka in zaradi zagotovitve oziroma postavitve zagovornika privedeni osebi, s sklepom odredi pridržanje za potreben čas, vendar najdalj za osemindeset ur od ure, ko mu je bila privedena oseba. Za pritožbo zoper ta sklep se smiselno uporablja določbe zakona, ki ureja kazenski postopek.

(4) Po zaslišanju iz drugega odstavka tega člena se opravi narok o odločanju o predaji zahtevane osebe. Na predlog zahtevane osebe, njenega zagovornika, pristojnega državnega tožilca ali po odločitvi preiskovalnega sodnika se narok o odločanju o predaji lahko preloži zaradi priprave obrambe, pregleda spisa ali pribave prevodov in drugih potrebnih dokumentov.

19. člen

(1) Preiskovalni sodnik mora zahtevano osebo poučiti, da je soglasje s predajo prostovoljno, da ga ne more preklicati ter opozoriti, da bo v tem primeru o predaji odločeno po skrajšanem postopku v desetih dneh.

(2) Preiskovalni sodnik zahtevano osebo pouči, da je odreditvena država članica po predaji ne sme preganjati, zoper njo izvršiti kazni zavora in je predati drugi državi članici, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo (načelo specialnosti), da se ugodnosti načela specialnosti lahko odpove, posledicah odpovedi ugodnosti načela specialnosti ter o tem, da je odpoved prostovoljna in je ne more preklicati.

(3) Če zahtevana oseba izjavi, da soglaša s svojo predajo, poda svoje soglasje in morebitno odpoved ugodnosti načela specialnosti, pred preiskovalnim sodnikom. Pouk iz prejšnjih odstavkov, soglasje in odpoved ugodnosti načela specialnosti ter izjava osebe, da je bilo soglasje oziroma odpoved dana prostovoljno in v navzočnosti zagovornika, se zapišeta v zapisnik.

(4) Če preiskovalni sodnik osebi ni dal pouka iz prvega odstavka 18. člena prvega in drugega odstavka tega člena, ali ta pouk ni zapisan ali, če je oseba podala izjavo brez navzočnosti zagovornika, sodišče ne sme svoje odločbe opreti na izjavo zahtevane osebe.

20. člen

(1) Če zahtevana oseba soglaša s svojo predajo, mora preiskovalni sodnik brez odlašanja, najkasneje pa v osemindesetih urah, odločiti o predaji.

(2) Predaja se dovoli s sklepom, ki obsega:

- a) ime, priimek, datum in kraj rojstva ter državljanstvo zahtevane osebe;
- b) državo članico, kateri se zahtevana oseba predaja;

- c) navedbo kaznivega dejanja, zaradi katerega se predaja;
- č) navedbo, da je zahtevana oseba soglašala s predajo,
- d) navedbo, da se je zahtevana oseba odpovedala ugodnosti načela specialnosti;
- e) odločbo, da se zahtevane osebe ne sme izročiti tretji državi zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred njeno predajo.

(3) Če se zahtevana oseba ni odpovedala ugodnosti načela specialnosti, mora sklep vsebovati tudi odločbo, da se zahtevane osebe ne sme preganjati ali zoper njo izvršiti kazen ali predati drugi državi članici zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo.

(4) Sklep se vroči zahtevani osebi, zagovorniku in državnemu tožilcu.

(5) Zoper sklep preiskovalnega sodnika se smeta zahtevana oseba in zagovornik pritožiti na senat treh sodnikov okrožnega sodišča v štiriindvajsetih urah od ure, ko jima je bil sklep vročen. Senat mora odločiti v osemindvajsetih urah.

21. člen

(1) Če zahtevana oseba ne soglaša s predajo, jo preiskovalni sodnik takoj zasliši o možnih razlogih za zavrnitev predaje. Pri zaslišanju morata biti navzoča zagovornik in pristojni državni tožilec, ki lahko podajata svoje predloge in stališča.

(2) Zaslišanje se opravi ob smiselni uporabi zakona, ki ureja kazenski postopek glede zaslišanja obdolženca.

(3) Preiskovalni sodnik lahko zahteva od odreditvenega pravosodnega organa dodatne informacije ali zagotovila, zlasti glede na določila 12., 13., 14. in 16. člena tega zakona ter določi primeren rok za njihov prejem, lahko pa opravi tudi druga poizvedovalna dejanja, da se ugotovi, ali so podani pogoji za predajo zahtevane osebe. Če teče zoper zahtevano osebo kazenski postopek v Republiki Sloveniji zaradi istega ali kakšnega drugega kaznivega dejanja, navede preiskovalni sodnik to v spisih.

(4) Sklep o dovolitvi ali zavrnitvi predaje izda senat treh sodnikov okrožnega sodišča, na obrazložen predlog preiskovalnega sodnika.

(5) Pisni sklep o dovolitvi predaje obsega:

- a) ime, priimek, datum in kraj rojstva, prebivališče ter državljanstvo zahtevane osebe,
- b) državo članico, kateri se predaja,
- c) navedbo kaznivega dejanja, zaradi katerega se predaja,

č) odločbo, da se zahtevane osebe ne sme preganjati, zoper njo izvršiti kazen, predati drugi državi članici ali izročiti tretji državi zaradi drugega kaznivega dejanja, storjenega pred njegovo predajo.

(6) Sklep se vroči zahtevani osebi, zagovorniku in državnemu tožilcu.

(7) Zoper sklep senata se smejo zahtevana oseba, zagovornik in državni tožilec pritožiti v roku treh dni od dneva, ko jim je bil sklep vročen. O pritožbi odloča višje sodišče.

(8) Vsaka zavrnitev predaje mora biti obrazložena in sporočena odreditvenemu pravosodnemu organu.

22. člen

(1) Za uspešno izvedbo postopka za predajo zahtevane osebe in, če so okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bo zahtevana oseba pobegnila, preiskovalni sodnik po uradni dolžnosti, ali po odločbi odreditvenega pravosodnega organa, ali na predlog pristojnega državnega tožilca odloči, ali bo zoper zahtevno osebo odredil pripor, ali katerega od drugih ukrepov za zagotovitev navzočnosti, ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja kazenski postopek.

(2) Sklep o priporu se vroči zahtevani osebi, zagovorniku in državnemu tožilcu.

(3) Zoper sklep o priporu se smeta zahtevana oseba in zagovornik pritožiti na senat treh sodnikov okrožnega sodišča v štiriindvajsetih urah od ure, ko je bil sklep vročen zahtevani osebi. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(4) Preiskovalni sodnik o sprejetem ukrepu nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ.

(5) Po sklepu preiskovanega sodnika sme biti zahtevana oseba v priporu največ mesec dni od dneva, ko ji je bila vzeta prostost. Po tem času sme biti pridržana v priporu samo na podlagi sklepa o podaljšanju pripora.

(6) Pripor se sme po sklepu senata treh sodnikov okrožnega sodišča podaljšati, vendar ne sme trajati več kot devet mesecev. Sklep o podaljšanju pripora izda sodišče na obrazložen predlog preiskovalnega sodnika ali pristojnega državnega tožilca. S predlogom morata biti najmanj tri dni pred iztekom roka iz tega odstavka seznanjena zahtevana oseba in njegov zagovornik, ki se lahko pred odločitvijo izjavita o navedbah. Sodišče lahko pripor podaljša vsakič za dva meseca.

(7) Zoper sklep o podaljšanju pripora se smeta zahtevana oseba in zagovornik pritožiti v roku treh dni od dneva, ko jima je bil sklep vročen. O pritožbi odloča višje sodišče.

ODLOČITEV V PRIMERU VEČ NALOGOV

23. člen

(1) Če so nalog zoper zahtevano osebo odredili pravosodni organi več držav članic odloči o tem, kateri državi članici bo zahtevana oseba predana, senat treh sodnikov okrožnega sodišča po postopku, določenem s tem zakonom.

(2) Če je preiskovalni sodnik, pred katerim teče postopek za predajo obveščen, da je zoper zahtevano osebo odrejenih več nalogov in če še ni bil izdan sklep o dovolitvi predaje, prekine postopek za predajo, če pa je spis že v odločanju pri senatu zahteva od senata vrnitev spisa in, po prejemu drugega naloga ali nalogov, izvede enoten postopek za predajo.

(4) Senat pri odločitvi, kateri državi članici se bo zahtevana oseba predala, ustrezno upošteva vse okoliščine primera, še posebno težo kaznivega dejanja, kraj storitve kaznivih dejanj, datume posameznih nalogov in dejstvo ali so odrejeni zaradi izvedbe kazenskega postopka ali zaradi izvršitve kazni zapora. Preden se zadeva predloži v odločanje lahko preiskovalni sodnik pridobi mnenje Eurojusta.

(5) Sklep se vroči zahtevani osebi, zagovorniku in državnemu tožilcu.

(6) Zoper sklep se smejo pritožiti zahtevana oseba, zagovornik in državni tožilec v roku treh dni, odkar jim je bil sklep vročen. O pritožbi odloča višje sodišče.

(7) Preiskovalni sodnik o končni odločitvi neposredno obvesti vse odreditvene pravosodne organe.

24. člen

(1) Če je zoper isto osebo pravnomočno odločeno, da se preda državi članici in izroči tretji državi, odloči o tem, ali se oseba preda državi članici ali izroči tretji državi, senat treh sodnikov Vrhovnega sodišča. Vrhovno sodišče pri odločanju ustrezno upošteva vse okoliščine primera, zlasti tiste iz 23. člena tega zakona in tiste, ki so določene z ustreznimi mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Zoper sklep se smejo pritožiti oseba, ki se mora predati ali izročiti, zagovornik in državni tožilec, v roku treh dni od dneva, ko jim je bil sklep vročen. O pritožbi odloča senat petih sodnikov Vrhovnega sodišča.

(3) Preiskovalni sodnik o odločitvi Vrhovnega sodišča obvesti pravosodne organe, ki so odredili nalog ali zahtevali izročitev.

(4) Določbe tega in prejšnjega člena ne vplivajo na obveznosti, ki jih ima Republika Slovenija do Mednarodnega kazenskega sodišča, ustanovljenega z Rimskim statutom in drugih mednarodnih kazenskih sodišč, v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

ROKI ZA ODLOČITEV O PREDAJI ZAHTEVANE OSEBE

25. člen

- (1) Postopek za predajo mora biti hiter.
- (2) Če zahtevana oseba soglaša s predajo, je potrebno pravnomočno odločiti o predaji v desetih dneh po danem soglasju.
- (3) Če zahtevana oseba ne soglaša s predajo, je potrebno pravnomočno odločiti o predaji v šestdesetih dneh po prijetju ali prvem zaslišanju zahtevane osebe.
- (4) Če se o predaji ne more odločiti v rokih iz drugega in tretjega odstavka tega člena, sodišče o tem takoj obvesti odreditveni pravosodni organ ter pojasni razloge za zamudo. V takem primeru se rok lahko podaljša za dodatnih trideset dni.
- (5) Če se zaradi izjemnih okoliščin o predaji ne more odločiti v rokih iz tega člena, sodišče o tem takoj obvesti Eurojust ter pojasni razloge za zamudo. Če druga država članica večkrat zamuja roke pri izvrševanju naloga za prijetje, sodišče o tem obvesti Svet Evropske Unije.
- (6) Dokler ni sprejeta pravnomočna odločitev o predaji, mora sodišče z uporabo ustreznega ukrepa za zagotovitev navzočnosti zahtevane osebe storiti vse potrebno, da se bo zahtevana oseba lahko predala.

**ZASLIŠANJE ALI ZAČASNA PREMESTITEV ZAHTEVANE OSEBE
MED POSTOPKOM ZA PREDajo**

26. člen

- (1) Na predlog odreditvenega pravosodnega organa in pod pogojem, da je nalog odrejen zaradi izvedbe kazenskega postopka, preiskovalni sodnik v času do predaje:
 - a) zasliši zahtevano osebo o kaznivem dejanju, zaradi katerega je odrejen nalog.
 - b) ali dovoli začasno premestitev zahtevane osebe v odreditveno državo članico.
- (2) Podrobnosti v zvezi z zaslišanjem ter pogoje in trajanje začasne premestitve zahtevane osebe določita preiskovalni sodnik in odreditveni pravosodni organ v medsebojnem pisnem sporazumu, ki mora biti obvezujoč za vse organe v odreditveni državi članici.
- (3) Preiskovalni sodnik zasliši zahtevano osebo v skladu z določbami zakona, ki ureja kazenski postopek in v skladu s sporazumom iz drugega odstavka tega člena. Pri zaslišanju morata biti navzoča zagovornik in državni tožilec, lahko pa je navzoča oseba, ki je bila določena v skladu z zakonodajo odreditvene države članice.

(4) Če preiskovalni sodnik oceni, da se bo zaslišanje zahtevane osebe očitno lažje in učinkoviteje izvede v odreditveni državi članici ali, če za to obstajajo drugi tehtni razlogi, s pisno odredbo dovoli začasno premestitev zahtevane osebe. Na predlog zahtevane osebe, mora odreditvena država članica omogočiti njeno vrnitev v Republiko Slovenijo, da bi se lahko udeležila procesnih dejanj, ki so del postopka za predajo.

IMUNITETA

27. člen

(1) Če zahtevana oseba uživa imuniteto, preiskovalni sodnik zahteva od pristojnih organov, da sprožijo postopek odvzema imunitete.

(2) Če je zahtevana oseba, ki uživa imuniteto, državlján druge države ali pripadnik ali pripadnica mednarodne organizacije, mora postopek odvzema imunitete zahtevati odreditveni pravosodni organ.

(3) Roki iz 25. člena tega zakona pričnejo teči šele z dnem, ko preiskovalni sodnik dobi pisno obvestilo o odvzemu imunitete.

(4) Če je zahtevani osebi odvzeta imuniteta, mora sodišče z uporabo ustreznega ukrepa za zagotovitev navzočnosti zahtevane osebe storiti vse potrebno, da se zahtevana oseba lahko preda.

POSTOPEK ZA PREDajo IZROČENE OSEBE

28. člen

(1) Če je zahtevana predaja osebe, ki jo je Republikí Sloveniji izročila tretja država pod pogojem, da se ne sme preganjati ali zoper njo ne sme izvršiti kazen ali izročiti drugi državi v pregon, mora sodišče, ne glede na določbe tega zakona, ta pogoj spoštovati. Preiskovalni sodnik mora pristojni organ tretje države, ki je izročila osebo, brez odlašanja zaprositi za soglasje za predajo te osebe odreditveni državi članici, v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Roki iz 25. člena tega zakona začnejo teči z dnem, ko preiskovalni sodnik prejme soglasje iz prejšnjega odstavka.

(3) Dokler država, ki je zahtevano osebo izročila, ne sprejme odločitve, mora sodišče z uporabo ustreznega ukrepa za zagotovitev navzočnosti zahtevane osebe storiti vse potrebno, da se bo zahtevana oseba lahko predala.

IV. IZVRŠITEV PREDAJE ZAHTEVANE OSEBE

29. člen

(1) Preiskovalni sodnik takoj obvesti odreditveni pravosodni organ o pravnomočni odločitvi o predaji zahtevane osebe.

(2) Ob predaji zahtevane osebe je potrebno predložiti odreditvenemu pravosodnemu organu vse podatke v zvezi s trajanjem in vrsto pripora.

PREDAJA ZAHTEVANE OSEBE

30. člen

(1) Po pravnomočnosti sklepa o predaji, preiskovalni sodnik brez odlašanja odredi predajo zahtevane osebe. Pisna odredba se pošlje policiji v izvršitev. Policija se s pristojnimi organi odreditvene države članice dogovori o načinu, času in kraju predaje zahtevane osebe, ki mora biti v najkrajšem možnem času, najkasneje pa v desetih dneh po pravnomočnosti sklepa o predaji.

(2) Če predajo zahtevane osebe v roku iz prejšnjega odstavka preprečijo okoliščine, ki jih državi članici ne moreta obvladati, se preiskovalni sodnik ali policija takoj povežejo z odreditvenim pravosodnim organom in dogovorijo o novem datumu predaje, ki mora biti izvedena v naslednjih desetih dneh.

(3) Predaja zahtevane osebe se lahko izjemoma začasno preloži zaradi resnih humanitarnih razlogov, zlasti, če obstaja verjetnost, da bi predaja očitno težje ogrozila življenje ali zdravje zahtevane osebe. Predaja se izvrši takoj, ko ti razlogi prenehajo. O tem preiskovalni sodnik obvesti odreditveni pravosodni organ, da se dogovorita o novem datumu predaje, ki mora biti izvedena v naslednjih desetih dneh.

(4) Predajo zahtevane osebe izvršijo policisti tako, da zahtevano osebo odpeljejo do meje in predajo pristojnim organom odreditvene države članice.

(5) Če je zahtevana oseba po preteku rokov iz drugega in tretjega odstavka tega člena še vedno v priporu, preiskovalni sodnik pripor odpravi in zahtevano osebo izpusti. Izpustitev zahtevane osebe ne preprečuje njene poznejše predaje.

ODLOŽENA ALI ZAČASNA PREDAJA ZAHTEVANE OSEBE

31. člen

(1) Predajo zahtevane osebe se lahko odloži, če teče zoper njo kazenski postopek pred domačim sodiščem ali zaradi prestajanja kazni, izrečene za drugo kaznivo dejanje, kot je tisto v nalogu.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka, se zahtevano osebo lahko začasno preda odreditveni državi članici, pod pogoji, ki jih v medsebojnem pisnem sporazumu določita sodišče, pred katerim teče kazenski postopek ali sodišče, pristojno za izvršitev kazni in odreditveni pravosodni organ. V sporazumu določeni pogoji morajo biti zavezujoči za vse organe v odreditveni državi članici.

V. PREVOZ

32. člen

(1) Ministrstvo je pristojno za prejem zahtev za prevoz zahtevane osebe, ki jo ena država članica predaja drugi državi članici, čez ozemlje Republike Slovenije.

(2) Vloga za prevoz mora vsebovati naslednje podatke:

- a) ime, priimek, datum in kraju rojstva, prebivališče ter državljanstvo zahtevane osebe;
- b) navedbo, da je odrejen nalog;
- c) zakonsko označbo kaznivega dejanja;
- č) opis kaznivega dejanja, vključno z datumom in krajem storitve.

(3) Če je zahtevana oseba državljan Republike Slovenije, državljan države članice, ki prebiva na ozemlju Republike Slovenije ali tujec z dovoljenjem za stalno bivanje v Republiki Sloveniji in je bil nalog odrejen zaradi izvedbe kazenskega postopka, se prevoz dovoli pod pogojem, da se zahtevana oseba, če to zahteva, po koncu sojenja vrne v Republiko Slovenijo, da bi prestala kazen po sodbi sodišča odreditvene države članice v skladu z domačim zakonom.

(4) Če je oseba državljan Republike Slovenije, državljan države članice, ki prebiva na ozemlju Republike Slovenije ali tujec z dovoljenjem za stalno bivanje v Republiki Sloveniji, in je bil nalog izdan zaradi izvršitve kazni zapora, se prevoz zavrne. Prevoz se dovoli, če zahtevana oseba, ki ni državljan Republike Slovenije, izrecno izjavi, da želi prestajati kazen v odreditveni državi članici.

(5) Zahteva za prevoz in podatki iz drugega odstavka tega člena se lahko pošljejo po vsakem sredstvu, ki omogoča pošiljanje pisnih dokumentov. Država članica, ki odloča o dovoljenosti prevoza, pošlje uradno obvestilo o svoji odločitvi po enaki poti.

(6) O prevozu zahtevane osebe odloča ministrstvo s pisno odločbo ter kopijo te odločbe pošlje policiji. Ministrstvo v dovoljenju odloči tudi, katere uradne osebe državnega organa Republike Slovenije opravijo dodatno spremstvo te osebe.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo v primeru zračnega prevoza brez načrtovanega vmesnega pristanka. V primeru nenačrtovanega pristanka, ministrstvo od odreditvene države članice zahteva, da mu posreduje podatke iz drugega odstavka tega člena.

VI. SOGLASJE ZA PREGON ALI IZROČITEV ZA DRUGA KAZNIVA DEJANJA

33. člen

(1) O prošnji pravosodnega organa države članice za soglasje, da osebo, ki jo je predala Republika Slovenija lahko preganja ali zoper njo izvrši kazen ali preda drugi državi članici, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo, odloča preiskovalni sodnik sodišča, ki je dovolilo predajo. Prošnja mora vsebovati podatke, določene v prvem odstavku 16. člena tega zakona. Preiskovalni sodnik odloči o soglasju s pisno odredbo brez zaslišanja predane osebe. Soglasje se da, če so izpolnjeni pogoji iz 11. člena tega zakona. Soglasja se ne da le iz razlogov po 12., 13. in 14. členu tega zakona. Odločitev mora biti sprejeta najpozneje v tridesetih dneh po prejemu prošnje. Soglasje se posreduje v obliki in na način, določen v prvem in drugem odstavku 5. člena tega zakona.

(2) O prošnji pravosodnega organa države članice za soglasje, da se osebo, ki jo je predala Republika Slovenija lahko izroči tretji državi, se odloči v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

VII. ZASEG IN IZROČITEV PREDMETOV IN PREMOŽENJA

34. člen

(1) Če odreditveni pravosodni organ tako odredi v nalogu, preiskovalni sodnik zaseže in izroči predmete, ki utegnejo biti dokazilo v kazenskem postopku ali, ki se morajo po domačem kazenskem zakonu vzeti.

(2) Če odreditveni pravosodni organ nalogu odredi odvzem in zaseg premoženjske koristi, se odvzem premoženjske koristi odredi na podlagi zakonskih določb, ki urejajo odvzem premoženjske koristi, zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje ter zakona, ki ureja kazenski postopek, glede odvzema premoženjske koristi.

(3) Predmeti oziroma premoženjska korist iz prejšnjih odstavkov se zasežejo in izročijo tudi v primeru, ko se predaje ne more izvršiti zaradi smrti ali pobega zahtevane osebe.

(4) Če je domače sodišče predmete ali premoženje iz prvega in drugega odstavka tega člena zaseglo v kazenskem postopku, ki je v teku, predmete zadrži ali jih začasno izroči odreditveni državi članici pod pogojem, da jih ta vrne.

(5) Odreditvena država vrne predmete iz prvega in drugega odstavka tega člena, če je do njih upravičena država izvršiteljica ali tretja oseba. Stroške prevzema, hrambe in vrnitve predmetov nosi odreditvena država članica.

VIII. STROŠKI

35. člen

(1) Stroški, ki nastanejo na ozemlju Republike Slovenije zaradi postopanja po tem zakonu, so stroški kazenskega postopka.

(2) Druge stroške krije odreditvena država članica.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

36. člen

(1) Zahteve za izročitev držav članic, ki jih sodišče prejme pred 1. majem 2004, se obravnavajo po postopku za izročitev, določenim z zakonom, ki ureja kazenski postopek in mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Zahteve za izročitev držav članic, ki jih sodišče prejme po 1. maju 2004, se obravnavajo po tem zakonu.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se zahteve za izročitev ali predajo držav članic, ki se nanašajo na kazniva dejanja, storjena pred 7.8.2002, ne obravnavajo po določbah tega zakona, temveč po postopku izročitve, določenim z zakonom, ki ureja kazenski postopek in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(4) V razmerju do držav članic, ki v domači zakonodaji nimajo urejenega prenosa Okvirnega sklepa 2002/585/JHA Sveta Evropske Unije z dne 13.6.2002 o Evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami se uporablja veljavne mednarodne pogodbe o izročitvi, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

37. člen

Minister, pristojen za pravosodje, sporoči, skladno z določili Okvirnega sklepa 2002/585/JHA Sveta Evropske Unije z dne 13.6.2002 o Evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, ob uveljavitvi tega zakona, Generalnemu sekretariatu Sveta Evropske Unije vsebino izjave, ki izhaja iz določb tega zakona.

38. člen

(1) Določba tretjega odstavka 6. člena tega zakona se začne uporabljati, ko v Republiki Sloveniji začnejo veljati določbe Konvencije o postopni odpravi preverjanj na skupnih mejah z dne 19. junija 1985.

(2) Ta zakon začne veljati 1. maja 2004.